

ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

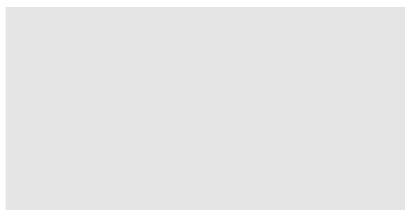

DECIZIA nr.5619

Dosar nr.884/64/2009

Ședința publică de la 15 decembrie 2010

Președinte:

- judecător
- judecător
- judecător
- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Agenția Națională de Integritate împotriva sentinței nr. 44 din 03.03.2010 a Curții de Apel Brașov - Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă recurenta-pârâtă Agenția Națională de Integritate, prin consilierul juridic delegat [REDACTED], lipsind intimatul-reclamant Lungu Dorel.

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că prezentul recurs este declarat și motivat în termen, fiind scutit de plata taxei judiciare de timbru.

Se mai precizează că intimatul-reclamant a depus la dosarul cauzei întâmpinare în două exemplare, necomunicată recurenteii.

După prezentarea referatului cauzei, reprezentantul recurenteii-pârâte Agenția Națională de Integritate depune la dosar delegația de reprezentare.

I se comunică, în ședință publică, un exemplar al întâmpinării, acesta precizând că nu dorește termen pentru a lua cunoștință de conținut, solicitând cuvântul pe fond.

Înalta Curte constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părții prezente în susținerea recursului.

În prealabil, reprezentantul recurente-pârâte precizează că instanța de fond nu s-a pronunțat pe excepția tardivității introducerii contestației formulată de reclamant și invocată de pârâtă.

Sub acest aspect, arată că la data de 16.11.2009, intimatul-reclamant a primit prin poștă actul de constatare atacat, iar la 9.12.2009, Curtea de Apel Craiova a comunicat pârâtei, prin adresă, că nu s-a înregistrat până la acea dată contestația reclamantului împotriva actului de constatare.

Apreciază că raportat la această împrejurare se impunea respingerea contestației ca tardiv introdusă.

Pe fond, susține că potrivit dispozițiilor legale incidente cauzei, starea de incompatibilitate în care s-a aflat reclamantul este evidentă, nefiind posibilă deținerea simultană a funcției de director coordonator, în condițiile O.U.G. nr.37/2009 și a calității de consilier județean.

Solicită admiterea recursului, modificarea sentinței atacate, și respingerea, contestației, în principal, ca tardiv introdusă și în subsidiar, ca nefondată.

În baza art.150 C.proc.civ, Înalta Curte reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Hotărârea pronunțată de curtea de apel ce formează obiectul recursului

Prin sentința nr.44 din 3 martie 2010, Curtea de Apel Brașov - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, a admis contestația formulată de reclamantul LUNGU DOREL în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE- INSPECȚIA DE INTEGRITATE BUCUREȘTI și a dispus anularea Actului de constatare nr.409/ I.I./ 2009 emis de pârâtă precum și respingerea restului pretențiilor reclamantului.

Pentru a se pronunța astfel, Curtea de apel a reținut, în esență, următoarele:

La data de 19 iunie 2008 reclamantul a fost validat consilier local în Consiliul Local al orașului Covasna, prin Hotărârea nr.47/2008.

Reține judecătorul fondului că regimul juridic al funcției de consilier local are o dublă reglementare, una generală stabilită prin Legea nr.393/2004 privind statutul aleșilor locali și una specială, numai în materia incompatibilităților, stabilită prin Legea nr.161/2003, unde art.88 este alocat special funcțiilor de consilier local și de consilier județean.

Contractul de management a fost instituit, alături de funcțiile de director coordonator și director coordonator adjunct la instituțiile publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ teritoriale, prin OUG nr.37/2009 iar ulterior Deciziei Curții Constituționale nr.1257/ 7.10.2009 reglementat prin OUG nr.105/2009, declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr.1629/2009.

Consideră instanța de fond că prin declararea ca neconstituțională a celor două ordonanțe de urgență care au constituit suportul juridic pentru înființarea și exercitarea funcției de director coordonator, nu se mai poate pune în discuție existența unor incompatibilități între o funcție electivă, de demnitate publică, și cea numită, dar practic desființată, de director coordonator angajat prin contract de management ce fusese asimilat unui contract individual de muncă.

În asemenea condiții normative, consideră instanța de fond că nu i se poate imputa reclamantului o situație juridică anterioară ce a fost desființată de instanța constituțională cu toate efectele juridice corelative. Având în vedere și faptul că reclamantul, în funcția de director coordonator, nu îndeplinea o funcție specifică definiției legale, anume Legea nr.188/1999, instanța de fond a constatat că nu sunt aplicabile în cauză prevederile art.94 alin.1 și 2 lit.a din Legea nr.161/2003, așa cum s-a reținut în actul de constatare întocmit de către pârâtă.

2. Cererea de recurs

Împotriva sentinței nr.44 din 3 martie 2010 a Curții de Apel Brașov - Secția Contencios Administrativ și Fiscal a declarat recurs

pârâta Agenția Națională de Integritate, invocând motivele de nelegalitate prevăzute de art.304 pct. 8) și 9) Cod procedură civilă.

Printr-o primă critică formulată recurenta-pârâtă susține că instanța de fond nu s-a pronunțat pe excepția tardivității acțiunii care a fost promovată de intimatul reclamant cu încălcarea termenului de 15 zile prevăzut de art.48 alin.2 din Legea nr.144/2007; în acest sens, se susține că deși actul de control a fost comunicat reclamantului la data de 16 noiembrie 2009 acesta nu l-a contestat în termen legal, fapt ce rezultă din adresa nr.1634/26/2009 a Curții de Apel Craiova.

Printr-o altă critică formulată, pe fondul cauzei, recurenta-pârâtă susține că starea de incompatibilitate a intimatului-reclamant generată de deținerea simultană a funcției de director coordonator al Agenției Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă Covasna, în condițiile OUG nr.37/2009, și a calității de consilier local, este evidentă, în raport de dispozițiile art. III alin.9 din OUG nr. 37/2009, în vigoare la momentul numirii în funcția publică de conducere, art. IV alin.9 și 12 din OUG nr.105/2009 și a art. 94 din Legea nr.161/2003.

Astfel, susține recurenta-pârâtă că la data numirii intimatului-reclamant în funcția de director coordonator, erau incidente dispozițiile art.III alin.9 din OUG nr.37/2009, care atrăgeau regimul incompatibilităților prevăzute de art.94 din Legea nr.161/2003 așa că a accepta aplicarea art.88 alin.1 lit. c din același act normativ ar presupune acceptarea unei interpretări a legii în sensul neaplicării acesteia.

3.Hotărârea instanței de recurs

Examinând hotărârea atacată prin prisma criticilor formulate de către recurentul-pârât, în condițiile art.304 Cod procedură civilă, a apărărilor formulate și raportat la prevederile legale incidente, dar și sub toate aspectele, potrivit art.304¹ Cod procedură civilă, Înalta Curte constată că recursul este fondat și urmează a fi admis.

În primul rând Înalta Curte va respinge critica referitoare la nesoluționarea excepției de tardivitate a formulării contestației, invocată de recurenta-pârâtă față de împrejurarea că prin încheierea de ședință din 8 februarie 2010, în mod corect instanța de fond a dispus respingerea excepției invocate, pentru considerentele

expuse în respectiva încheiere de ședință care face corp comun cu hotărârea recurată.

În ceea ce privește motivul întemeiat pe prevederile art.304 pct.8 Cod procedură civilă, se constată că și acest motiv este neîntemeiat, în condițiile în care recurenta-reclamantă nu a precizat care sunt aspectele care i-au format convingerea că instanța de fond a interpretat greșit actul juridic dedus judecății atunci când a constatat legalitatea actului de constatare nr.409/I.I./2009.

Înalta Curte urmează a prim, însă, criticile din recurs referitoare la nelegalitatea și netemeinicia soluției pronunțate de Curtea de apel, circumscrise motivului de recurs prevăzut de art.304 pct.9 Cod procedură civilă în considerarea celor ce urmează:

Prin Actul de constatare nr.409/I.I./2009 Agenția Națională de Integritate - Inspekția de Integritate, a constatat starea de incompatibilitate în care se afla intimatul-reclamant care ocupa funcția publică de director coordonator al Agenției Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă Covasna, începând cu data de 25 mai 2009 și până la data încheierii actului de constatare.

În acest sens, s-a reținut că prin Ordinul nr.1070 din 25 mai 2009 al ministrului muncii, familiei și protecției sociale intimatul-reclamant, aflat începând cu luna iunie 2008 în exercițiul unei funcții de autoritate publică, respectiv cea de consilier local în cadrul Consiliului local al orașului Covasna, a fost numit, în temeiul prevederilor art.III alin.4 din OUG nr.37/2009, în funcția de director coordonator al Agenției Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă Covasna, fiindu-i incidente dispozițiile art.III alin.9 din același act normativ, cum de altfel, apare înscris și în art.4 din ordinul de numire în respectiva funcție de conducere.

Înalta Curte observă în primul rând că nu se contestă în cauză faptul că începând cu data de 25 mai 2009 intimatul-reclamant a exercitat simultan atât funcția de director coordonator, în baza OUG nr.37/2009 cât și funcția de consilier local în cadrul Consiliului local al orașului Covasna, reglementată de Legea nr.393/2004.

Ceea ce se contestă de către intimatul-reclamant este incidența în cauză a dispozițiilor legale în raport de care s-a stabilit starea de incompatibilitate, respectiv art.94 alin.1 și alin.2 lit.a din Legea nr.161/2003, la care face trimitere art.III alin.7 din OUG

nr.37/2009 și ulterior art.IV alin.9 din OUG nr.105/2009, față de prevederile art.88 alin.1 lit.c, din același act normativ, care prevăd în mod expres cazurile de incompatibilitate a calității de consilier local sau județean.

Astfel, potrivit art.III alin.7 din OUG nr. 37/2009 „ Pe perioada executării contractului de management, persoanelor care ocupă funcții dintre cele prevăzute la alin. (3) li se aplică prevederile art. 70, 71, 79, 94 - 98 și 111 - 114 din cartea I, titlul IV din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.”

Este de necontestat faptul că reclamantul fiind numit într-o funcție de conducere în temeiul OUG nr. 37/2009 trebuia să se supună regimului juridic reglementat de actul normative prin care respectiva funcție a fost creată, inclusiv regimului de incompatibilități instituit prin art. III alin.7 din OUG nr.37/2009 care face trimitere expresă la art.94 din Legea nr.161/2003.

Faptul că regimul de incompatibilități impus funcției de director coordonator prin OUG nr.37/2009 este diferit de ansamblu de incompatibilități impus funcției de consilier local sau județean, prin art.88 din Legea nr.161/2003, nu poate conduce la concluzia că intimatul-reclamant care deținea simultan ambele funcții, ar fi trebuit să se supună, în ceea ce privește incompatibilitățile, doar dispozițiilor art.88 din Legea nr.161/2003; a aprecia starea de incompatibilitate a intimatului-reclamant doar în raport cu funcția de consilier local prin aplicarea dispozițiilor art.88 din Legea nr.161/2003 ar echivala, cum corect susține recurenta-pârâtă, cu inaplicarea dispozițiilor legale care reglementează starea de incompatibilitate a funcției de director coordonator, ceea ce nu poate fi acceptat.

Faptul că actele normative prin care a fost stabilit regimul juridic al respectivei funcții de conducere a fost declarat neconstituțional nu are relevanță sub aspectul stării de incompatibilitate în care s-a aflat reclamantul începând cu data de 25mai 2009, dat fiind faptul că reglementările constituționale și legale din România prevăd expres *efectul ex.nunc* al deciziilor Curții Constituționale în art.47 alin.4 din Constituție și art.11 alin.3

din Legea nr.47/1992, republicată. Iar în situația dedusă judecății decizia contenciosului constituțional la care face referire instanța de fond nu produce efecte asupra raportului juridic născut anterior, cum în mod greșit a apreciat judecătorul fondului.

Toate considerentele expuse, converg către concluzia că, în raport cu dispozițiile legale incidente în cauză, soluția pronunțată de instanța de fond este netemeinică și nelegală, motiv pentru care urmează a fi primite toate criticile formulate de recurentul-reclamant, circumscrise motivului de recurs prevăzut de art.304 pct.9 Cod procedură civilă.

În consecință, față de considerentele expuse, recursul urmează a admis iar hotărârea recurată modificată în sensul respingerii acțiunii intimatei-reclamante ca neîntemeiate, potrivit art.312 alin.1 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursul declarat de AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU INTEGRITATE împotriva sentinței nr. 44 din 3 martie 2010 a Curții de Apel Brașov - Secția Contencios Administrativ și Fiscal.

Modifică sentința atacată în sensul că respinge acțiunea formulată de LUNGU DOREL, ca nefondată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 15 decembrie 2010.

JUDECATOR, JUDECATOR, JUDECATOR

MAGISTRAT ASISTENT,